

ב בשבת לחדש שנת חמשת אלפים ושבע מאות
לברית עולם למנין שאנו מונין כאן ב
החתן בר למשפחת
בת למשפחת
ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלהין ומוקרין וזנין ומפרנסין
לנשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי . ומזוניכי
וכסותיכי וספוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל ארעא. וצביאת מרת
והות ליה לאנתו לאשתתופי עמיה בצותא לקימא ית ביתיהו באהבה ובאחוזה בשלום
וברעות כמנהגא דנשי יהודאין ודין נדוניא דהנעלת ליה מבי בן בכסף בין בדהב
בין בתכשיטין במאני דלבושא בשימושי דירה ובשימושי דערסא הכל קבל עליו
חתן דגן זקוקים כסף צרוף וצבי
עוד זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל זקוקים כסף צרוף. וכך אמר
חתן דגן אחריות שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא קבלית עלי
ועל ירתי בתראי להתפרע מן כל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי
ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין
וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא
דעל כתפאי בחיי ובמותי מן יומא דגן ולעלם. ואחריות וחומר שטר כתובתא דא נדוניא
דין ותוספתא דא קבל עליו חתן דגן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות
דנהגין בבנות ישראל העשוין כתקון חכמינו זכרונם לברכה. וצביאו מר בר
חתן דגן ומרת בת דא דאן יסיק אדעתא
דחד מינהון לנתוקי נישואיהון או אן איתנתוק נישואיהון בערכאות דמדינתא דיכול
דין או דא לזמנא לחבריה לבי דינא דכנישתא דרבנן ודבית מדרשא דרבנן דארעתא
דקיימא או מאן דאתי מן חילה וליצותו תרוייהו לפסקא דדיניה בדיל דיכלו תרוייהו
למיחי בדיני דאורייתא. דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי. וקנינא מן
בר חתן דגן למרת בת
מרת בת דא למר בר
חתן דגן על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקנא ביה, והכל שריר וקים.

נאום _____ עד

נאום _____ עד